

ved den Ændring, der er fremkommen ved, at man har strøget de 10 Øre i Tilskud fra Statskassen pr. Stk. Hornkvæg til Administrationsomkostninger. Derimod kan jeg nok være glad ved, at Renten er bestemt til 3 pCt. Det var det, Folketinget vedtog her ved 2den Behandling, men som den daværende Landbrugsminister ikke vilde gaa ind paa, af hvilken Grund man mellem 2den og 3dje Behandling i Udvalget enedes med den daværende Landbrugsminister om at sætte Renten til 3 pCt., naar Statsobligationerne noteredes til mindst 97 paa Pariserbørsen, i andet Fald til 3 $\frac{1}{4}$ pCt. Det var altsaa et Kompromis mellem den daværende Landbrugsminister og Folketinget, og jeg indrømmer, at man maa være meget glad ved, at Renten er bestemt fastsat til 3 pCt. Jeg er dernæst ked af en Ændring, der gaar ud paa, at kun 2 Aar efter Lovens Ikrafttræden kunne Forskudsforeninger, der dannes i Henhold til denne Lov, faa Laan af Statskassen, indtil de 5 Millioner Kroner ere opbrugte. Dette Tidsrum af 2 Aar forekommer mig at være meget for kort.

Jeg kan dog tilraade og anbefale, at vi tage dette Lovforslag, til Trods for disse forskellige Usmageligheder, thi vort Løsen her er jo nu en Gang blevet, at vi skulle nøjes med de smaa Fremskridt. Jeg mener, at vi ikke blot skulle sige dette, men ogsaa føre denne Sætning ud i Livet og virkelig nøjes med de smaa Fremskridt. Jeg vil derfor anbefale, at vi sluge den usmagelige § 1; hvorefter Amsraadet først udnævner en Formand og en Bestyrelse, bestaaende af 4 Medlemmer blandt Andragerne, og at man først derefter søger at faa Foreningen startet. Jeg tror dog ikke, det kan siges, at man ved Vedtagelsen af Folketingets Forslag i Fjor vilde være kommen til at køre i Ring. Der stod der, at Bestyrelsen optager Medlemmer, og at Foreningens Medlemmer vælge Bestyrelsen. Rent logisk set er det jo rigtigt, at da Bestyrelsen ikke kan eksistere, førend Medlemmerne ere optagne i Foreningen, siden det er Medlemmerne, der vælge den, medens Medlemmerne ikke kunne optages i Foreningen, før Bestyrelsen er valgt, da det er den, der optager dem, kunde der hverken komme til at eksistere Medlemmer eller Bestyrelse. Teoretisk kan man jo hænge sig i Ordene, men praktisk tror jeg ikke, der er nogen som helst Vanskelighed. Ved de 1,000 Andelsmejerier her i Landet, de 25 Andelsvineslagterier, vore Landbrugs-, Kvægavls- og alle mulige andre Foreninger har man vist aldrig stødt paa den Vanske-

lighed, at man ikke kunde danne disse Foreninger, fordi Bestyrelsen skulde optage Medlemmerne, og disse omvendt skulde vælge Bestyrelsen. I Praksis gaar det ganske glat, og man danner Foreninger uden at bryde sig om den formelle Modsigelse. De Mænd, der interessere sig for Dannelsen af Foreningen, komme nemlig sammen til et Møde og lade saa Folk tegne sig foreløbig som Medlemmer af Foreningen, derefter indvarsler man til en foreløbig Generalforsamling, og paa denne vedtager man at starte Foreningen, vælger en foreløbig Bestyrelse, Forretningsudvalg, eller hvad man nu vil kalde det. Derpaa indvarsler man igen til en Generalforsamling, paa hvilken man forelægger Forslag til Statutter, og naar Lovene ere vedtagne paa Generalforsamlingen, skrider man til Valg af den endelige Bestyrelse. Saaledes gaar det til i alle Foreninger, og der er aldrig noget i Vejen i formel Henseende for at faa dem dannet. Naar Landstinget imidlertid sætter saa megen Pris paa denne Paragraf, skal jeg ikke tilraade, at man gør nogen Forandring i den. Det giver ganske vist Anledning til den Ulejlighed, at man skal gøre Indstilling til Amsraadet, men i Praksis bliver det vel Amtmanden, der paa Amsraadets Vegne beskikker Formanden og de første Bestyrelsesmedlemmer og senere ligeledes stadfæster Valget af Formand. I Praksis tror jeg altsaa ikke, at det vil gøre saa stort, og naar Landstinget mener, at det vil være af Betydning, at man her giver den Sikkerhedsregel, at Amtmanden skal beskikke Formanden, for at undgaa at faa en Formand, der ikke er sin Opgave voksen, kan man vel nok gaa ind derpaa. Det motiveres ved, at Staten laaner billige Penge til disse Foreninger, altsaa paa en Maade begunstiger dem. Hidtil har man ikke hørt, at fordi Staten har givet store Tilskud til Landboforeninger og Dyrskuer eller Kvægavlsforeninger, skulde Formanden beskikkes af Amsraadet, og her gives der tilmed ikke noget som helst direkte Tilskud af Statskassen, thi det Tilskud, der var vedtaget her i Fjor af 10 Øre pr. stort Kreatur til Administration, er jo strøget. Man kan ganske vist sige, at Staten lider et Rentetab, og at dette altsaa skal være Statens Tilskud til Foreningerne. Efter den sidste Konvertering udtalte Finansministeren, at Renten for det ny Statslaan paa godt 70 Mill. Kr., som vi have optaget i Paris, udgør 3,133 pCt., og naar Staten saa laaner Penge til Forskudsforeningerne til 3 pCt., faar den et Rentetab af 0,133 Øre pr. 100 Kr., hvad der for 5 Mill. vil